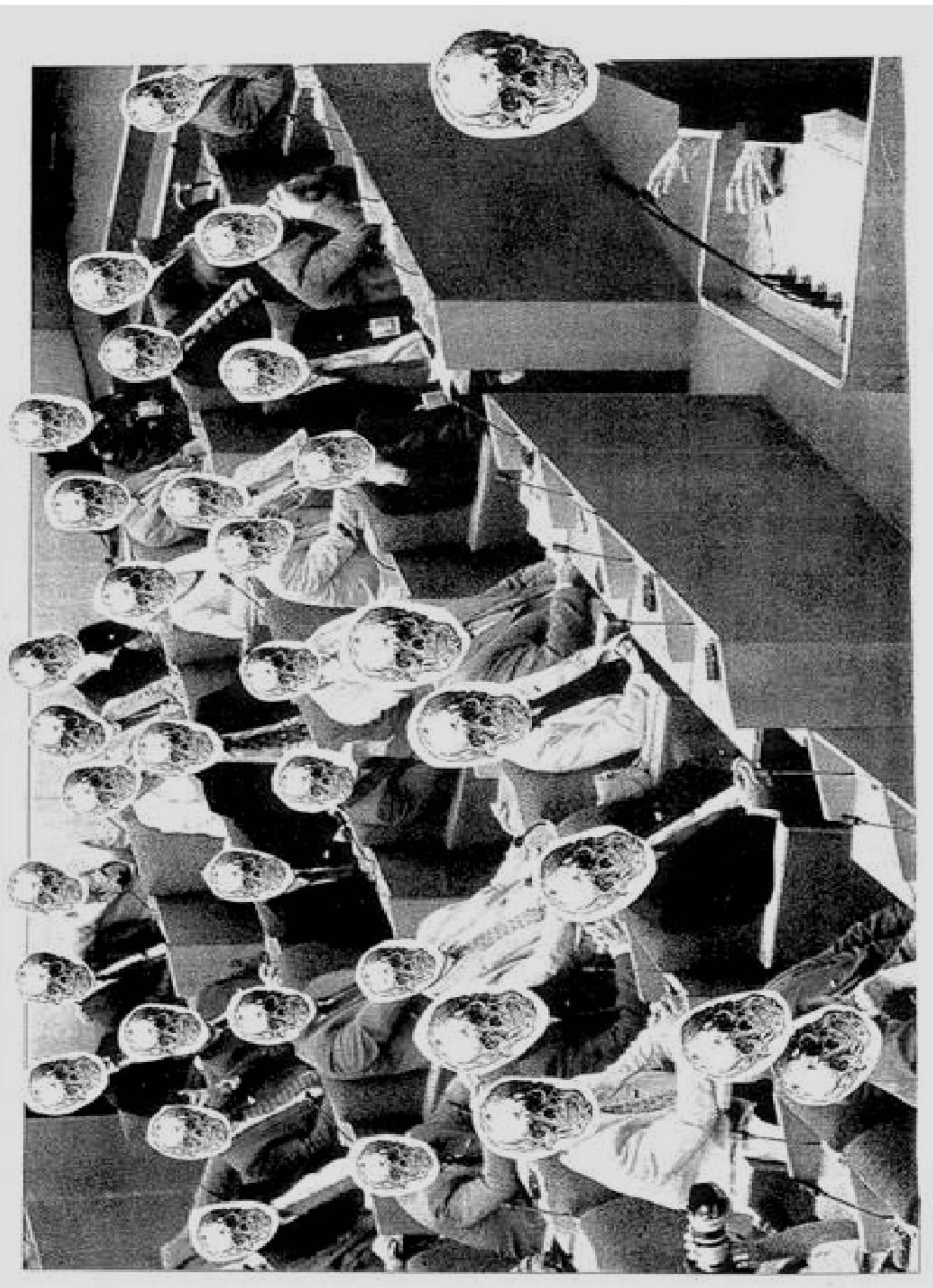

Вступне слово редакторів СКВОТ FOR UA split zine #1/5

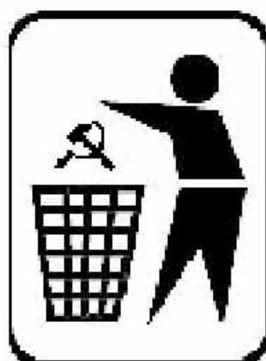

Привіт всім! Ярон повернувся з турне по Україні і вирішив, що пора зробити новий номер **Сквот UA**, причому сплітом з іншим житомирським зіном – **Far For,** причому обов*язково під Новий Рік! Ми з Толяном з Far For zine погодились... Сказано-зроблено, і ось наш спліт-зін у вас у руцях... В ньому ви знайдете...
від **Сквот** UA: турне *Шоу Трумена* і *Др. Борменталь* по Україні, історію сквота *DeCentrum*, каву сапастистів та міжнародну солідарніть, рецензії на музон;
від **FarFor*а:** інтерв*ю з *Appleshout* та *Spunky Yank,* луддітів, житомирський досвід *ФНБ*, веселку-дістро...
Обкладинка з черепами - *Пасанен Крістоф,* верстка + поверхневе**J** редагування і дизайн – Ярон «Трумен» Сичужний

Завжди ваші: ісполнітєль рускава шансона і панка – Ярон „Трумен" Сичужний та його падєльнік-браток - Юрок «Малий»(FarFor zine, diyzhytomyr@ukr.net) + Талян (FarFor zine, makefuture@ukr.net)

Пишіть нам озьдо сюда:
truemen@mail.ru
Ярону Трумену
***а/с** 127*
10014
Житомир
Україна

НОВИНИ//НОВИНИ//НОВИНИ//НОВИНИ//НОВИНИ//НОВИНИ//НОВИНИ//НОВ

Знову відкрився київський Інфошоп – він працює в по вівторкам і п*ятницям, там ви знайдете інформацію про різні акції в місті, зможете купити, продати, помінятись пресою, відео, музикою та поспілкуватися. Правда, потрібно завчасно повідомити про своє бажання прийти на - infoshop@gmail.com Більше інфо на сайті – www.infoshop.zaraz.org

Натомість одеський інфошоп ще ні разу не закривався, і продовжує свою роботу в одній з одеських квартир. Більше інфо – www.infoshop.wordpress.com

Київській лейбл Love Pills… (www.zyobra.com/lovepills) випустив збірку інтерєвропейського хардкорчику в підтримку українського відділення Food Not Bombs – вся виручка від продажу піде на акції безкоштовної роздачі гарячої веге їжі бездомним по містам України. Ціна – 6 грн. Дивіться розділ РЕЦЕНЗІЇ цього зіну для того, щоб взнати список груп і контакт.

Шоу Трумена та Доктор Борменталь повернулися зі свого турне по Україні, таким чином ставши першими, напевно, УКРАЇНСЬКИМИ diy-панк-групами, які ціною неймовірних зусиль, без спонсорів, бабла і партій, все-таки, поїхали в справжнє турне. Розповідь про їх пригоди під час туру читай всередині цього зіну.

Spunky Yank (Артемівськ) та Keep On Fighting (Севастополь) планують повторити цей подвиг і проїхатися з пригодами по Україні в кінці січня.

В Києві відбулося перше вбивство на раситстському грунті – київські наци-скінхеди забили до смерті громадянина Нігерії - Ґодноуз Куноу Міеві (Dr.Godknows Kunou Mievi). За даними, отриманими від ніґерійської громади Києва, у момент нападу вбитий прямував додому - він жив на Драгоманова. В Києві вчився в Наргоспі, закінчив, захистив кандидатську з економіки. Був одружений з українкою. Він з дружиною та ще декількома людьми йшов додому, аж поки їх не обігнали і не почали бити штук 5 лисих молодчиків (ну звичайно 5 на 1, хіба ідіоти знають, шо таке чесна бійка?). Українська асоціація "Міжнародна Амністія" підготувала і відправила запит Юрію Луценку для отримання додаткової офіційної інформації про цей випадок. За нашими прогнозами, міліція спробує в котре зробити вигляд, що вбивство, яке відбулося - це не системна загроза, а одноразовий випадок хуліганства.

Київська ініціатива «Без Кордонів» збирає одяг для біженців Києва, так як ті терплять мороз, не маючи, навіть в чому вийти на вулицю. Якщо ви маєте чоловічі, жіночі або дитячі речі, які вам не потрібні – будь-ласка зв*яжіться з ними - grassroots.kyiv@gmail.com або за тел. 8-097-2490063
«Можете не опасаться злоупотреблений: Вы всегда сможете узнать, кому была предоставлена та или иная вещь»

Українські незалежні новини, статті, політичні, культурні, соціальні теми, анонси контркультурних, правозахисних та антиавторитарних акцій в Києві та Україні – все це, та багато іншого, ви зможете взнати на київському анархо-порталі - www.zaraz.org

Контакти більшості українських панк/хк/ска/веге/антифа дістро, лейблів, груп, ініціатив, людей, а також репорти з концертів і огляди локальних сцен, ви можете знайти на сайті www.uadiypunk.narod.ru

APPLESHOUT//FAST POLITICAL MINSK HARDCORE//ІНТЕРВ*Ю!//

Пожалуйста, расскажите про:

историю вашей группы, её участников, род занятий каждого (учёба, работа)
Яким: Привет, для начала представимся: Сергей Рыжий (Р) играет на басу, Илья (И) играет на гитаре, так же в группе - Максим - барабаны, Яким (это я) - вокал! Все участники группы работают. Я и Макс параллельно работе учимся на заочном отделении в разных университетах. Помимо учебы/работы мы довольно-таки часто репетируем, ездим с концертами по разным городам/странам, проводим время в компании с друзьями, изредка занимаемся всякого рода активностью. Мы живем вместе, поэтому иногда просто остаемся дома и читаем книги/фэнзины, прослушиваем интересные записи.

И: Раньше я, Макс и Яким жили в городе Ивацевичи, и там у нас была другая группа. Со временем мы переехали в Минск, и решили играть немного другую музыку, так и получился APPLESHOUT. На сегодняшний день первоначальный состав изменился, ушел второй вокалист, и первого басиста, Ланчика, сменил Рыжий.
Р: я так же играл и играю параллельно в группе *pull out an eye* (раньше играл в *scum out*, *jiheart*, *rescue 811*). Когда ребята меня попросили играть вместе, я не мог отказаться, потому что мне очень нравился APPLESHOUT, и тем более ребята - мои друзья!!

ваши выступления, записи...
Р: мы уже отыграли 2 мини-тура (7 концертов) в Польше, а так же играли в Москве, Питере и Киеве!
Я: нам очень нравится ездить с концертами, ведь это всегда море позитива, общения с интересными людьми, обмен информацией, записями, опытом товарищей! На мой взгляд, путешествуя, можно встретить много новых друзей, изучить сцену других стран, взять на заметку лучшее и отбросить лишнее в панк-движении в целом. Думаю, я смог бы посвятить этому всю свою жизнь, т.к. только это меня сейчас и спасает. На данный момент имеется всего один альбом APPLESHOUT - (s\t), который вышел чуть меньше года назад на местном лейбле *rebel scene* (Rebel Scene - 220123, p.o. box 33 Minsk, Belarus. rusel13@gmail.com). Но вот уже готовимся к записи и, скорее всего, это будет даже 2 релиза.
Один из них это что-то типа MCD или 7, вторая же - это сплит (пока еще решается с какой группой).

с какими группами вы дружите?
Я: мы дружим и поддерживаем контакт со многими белорусскими группами, такими как *pull out an eye!*, *i know*, *bagna*, *brud krou*, *devil shoots devil*. А из ближнего зарубежья, *cut*n*run*, *sandinista!*, *what are you waiting for?*, *ray*, *xpleasure to killx* и др. Извините, если кого-то забыл, и привет всем J! В разное время пересекались на одной сцене с такими командами как: *the fight*, *shut the fuck up!*, *next victim* (проект ребят из *mind pollution*), *ones courage*, *burning too*, *skarpretter*, проверочная линейка, *change the*

world without talking power и многие другие. Надеюсь, еще не раз встретимся с этими людьми!

ваше отношение к анархии, сквотам, DIY культуре, веганам, антифа

Я: хм... На мой взгляд, анархия - это естественное состояние человека, живущего в гармонии с душой. Для каждого - это стимул, призыв к саморазвитию, но, к сожалению, весьма сложно это объяснить рядовым гражданам J. Поэтому в глобальных масштабах анархия если и настанет, то мы этого не увидим. Хорошо, если это время
застанут наши дети, внуки. Надеюсь, ты понимаешь, о чем я. Конечно, остается к этому стремиться, начав с себя!
Какое может быть отношение к сквотам, если для многих нуждающихся это место проживания, а не только место для тусовок, концертов. В Польше мы играли несколько концертов на сквотах, в Варшаве и Сосновце, что на границе с Чехией. В Минске около пяти месяцев существовал независимый социально-культурный центр, что-то приближенное к образу сквота. Правда, были хозяева, которым платили малую сумму за огромный дом в частном секторе. По-другому в Беларуси сквоты существовать не могут. Были попытки еще раньше сделать все на легальной основе: ходили месяц собирали подписи у жителей близлежащих домов и в итоге нас просто послали подальше.
Мы сами являемся маленькой частицей огромной сети, работающей по принципу diy, так же как и являемся антифашистами, проводя акции прямого действия против этой нечисти. Насчет веганизма могу сказать, что сложно придерживаться такого способа питания, по крайне мере в Беларуси. Здесь нет (или почти нет) каких-либо альтернативных продуктов питания (кроме сечки с крапивой J. Даже у вас в Украине мы встречали какие-то соевые продукты, в то время как у нас нет подобного ассортимента. Мы пробовали писать предложения в книгу жалоб одного из магазинов Минска о том, что хотели бы видеть на прилавках вегетарианские продукты. Безуспешно... Некоторое время Илья был веганом, что неблагоприятно сказалось на его здоровье. Я не хочу никого пугать, веганизм - это действительно правильный выбор, если он не несет угрозы твоему здоровью. Возможно, наши мнения на этот счет с остальными участниками расходятся, поэтому говорю только за себя.

политическую ситуацию в вашей стране.
Я: Что касается социально-политической ситуации в стране, то в целом, как известно, в Беларуси применяются авторитарные методы правления, прикрываемые принципами демократии.
Вся беда в том, что лишь небольшой процент населения интересуется политикой, внешними и внутренними экономическими отношениями страны. Лояльность масс к тому, что происходит внутри страны объясняется отсутствием доступных каждому независимых источников информации. На данный момент (впрочем как и всегда было) реальной альтернативы Лукашенко нет. Выбор не велик: смерть или рабство. Дело в том, что оппозиция на самом деле заигрывает с США, и, собственно, от бюджета штатов целиком и зависит. Уже вроде как что-то должен останешься, если даже свергнут Лукашенко. "Оппозиция" займет место нынешнего президента, а мы будем расплачиваться. Затем мы опять в оппозицию, и нас также будут отлавливать и бросать

за решетки. Так что анархистам остается ждать эволюции и всеобщего прозрения J Ведь эта система скоро исчерпает себя и наконец человек поймет, что он сам способен отвечать за свои поступки, без указа свыше! Главное - верить!

ситуацию на панк/хк сцене в вашей стране
Я: в общем, никаких проблем в нынешней хк-сцене Беларуси я не вижу. Появилось много, на мой взгляд, достойных, интересных команд. На концерты в Минске приходит около 200 человек, что очень радует. Почти каждый концерт проходит с участием команды из-за границы. Единственный, но важный минус то, что не хватает заинтересованности у новичков, тогда как Интернет стал доступен для всех, а это выход к огромному количеству информации.

спасибо за интервью
Я: А тебе спасибо за проявленный к нам интерес! Мы будем рады пообщаться с каждым, так что пишите нам поскорее! Наш адрес: appleshout@mail.ru или myspace.com/appleshout.

Всем привет! J
Удачи! Пишите!

SPuNKY YaNK
POLI/POSI-TIVE
ARTEMIVSK SxE HC-CRUST-GRIND
ІНТЕРВ*Ю!

На питання по е-мейл*у відповідав – Утюг – вокаліст, барабанщик і автор текстів...

С чего начиналась группа? Что означает название "Spunky Yank"?
В общем наша группа началась с нас и нашего желания высказать своё мнение и видениие окружающего нас мира. Играем мы с середины сентября 2006. Название наше переводится как "Энергичный рывок" и наша музыка и эмоции тому потверждение.

Кое-что про участников (работа/учёба)
Наш гитарист Дима учится в техникуме, он - будущий работник железной дороги. Наш вокалист Серёжа учится в институте (че-то, связанное со строительством), басист Вова в институте тоже, а я, на данный момент, нигде не работаю и не учусь.

Есть ли у "SY" записи? Где и с кем вы выступали на одной сцене?
Пока у нас нет никаких записей, но планируем скоро записаться. Играли вместе с

Доктор Борменталь, Истерика, Cut N Run, Шоу Трумена... Это если брать из d.i.y. племя, а так - было еще несколько разнообразных групп - от мазафаки до нойза.

"SY" играют без бас-гитары, скажи, это так нужно, или вы просто не можете найти подходящей кандидатуры?
Ну… у нас не было бас-гитары потому что у нас не было басиста. На данный момент он найден.

Расскажи про ваш мини-тур с "Шоу Трумена" и "Доктор Борменталь". Как вы познакомились с ними? Какие ощущения от тура?
ООО!!! Этот тур оставил после себя массу впечатлений и воспоминаний. Мы поддерживали группами друг друга. Кушали. Общались. Спали на одном диване вместе. Потели, когда танцевали. Срывали голоса. Улыбались. Всё было отлично. Это незабываемые дни моей жизни!
С Доктор Борменталь мы познакомились на одном из концертов, а с Шоу Трумена уже, когда мы к ним в туре присоеденились.Мы играли в Северодонецке, Артёмовске, Харькьве.

Кто в группе пишет тексты, и что вы хотите в них сказать людям?
На данный момент ко всем песням которые мы играем, тексты написал я. Хотим чтобы люди задумались о мире вокруг, чтобы переставали быть куклами. Хотим донести, что животные имеют прво на жизнь, а мы не имеем право её отбирать. Хотим, чтобы было больше добра и улыбок. Хотим передать через песни нашу юность… Ребята хватит сидеть перед телевизором, нужно вставать и действовать!

Что нужно для того, чтобы "SY" выступили в каком-то украинском городе (например в Житомире)?
По возможности оплатить нам дорогу, вписать и покормить (вкусной вегетарианской пищей)!

С какими группами дружит "SY"?
Дружим с группами, с которыми мы играли, а также еще со многими людьми, а они являются участниками *разных* групп независимой сцены.

Какую музыку ты слушаешь? Что на тебя повлияло?
Слушаю искреннюю и честную музыку. На меня повлияло много групп в разное время по разному.

Когда "сварится" твой зин

"КОМПОТ"?
О! Наш зин уже почти вышел .Всё готово, осталось чуть -чуть. Правда мы изменили Название, он будет называтся *«Ярость Юности».*

Твое отношение к DIY, анархии, сквотам, веганам, sXe и т.д. ...?
DIY - это то чем я живу. На мой взглад, панк не может быть аполитичным. Не замечать наци шлака… Я, конечно, не говорю, что все должны выбрать физическое противостояние нацистам, но на антифа-позициях стоять просто необходимо. Сквоты - это круто. Но у нас в стране пока это нереально. Просто нет достаточного количества людей, которые могли бы обьедениться и жить вместе, хотя я очень бы хотел! А вот борьбе с сексизмом у нас не уделяется должного внимания (начинать надо всегда с себя!)…
По поводу стрэйт эджерства... я сам эджер что тут еще добавить.

Что ты знаешь про DIY в Украине (группы, зины, активность)?
Сейчас на моих глазах диайвай в украине набирает обороты, обретает новые силы. Из групп знаю: ИСТЕРИКА (Донецк), ДР. БОРМЕНТАЛЬ (Харьков), В СРАКУ ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ (Хмельницкий), АВРОРА 6542(Ровно), ШОУ ТРУМЕНА (Житомир), NO ORDERS (Чернигов), STINX (Чернигов), REMORSE(Чернигов), KEEP ON FAITHING (Севастополь), HUMBLE OPINION (Киев), BREAD AND BUTTER (Артёмовск). Из зинов знаю: **more life** из Севастополя, **Неформатор** из Харькова, **Сквот УА** из Житомира, ваш, и еще один житомирский - **Сак Аут** (у вас вообще там город зинов), мой друг в симферополе щас готовит зин, в Чернигове ребята делают зин. Активность есть в городах, где есть группы и зины, а также кроме них, насколько я знаю, в Кривом Роге, Одессе, Львове… Набирает обороты инициатива Еда Вместо Бомб.

Расскажи про сцену в твоем городе – концерты, ФНБ, тусовки и т.д.
У нас в городе есть несколько активистов, которые участвуют во всяких угарах. Всего - человек 15, многие просто приезжают только на выходные, потому что учатся в других городах. А так, мы сейчас сняли домик, в котором репетируем, вместе гуляем, хотим там подобие инфошопа сделать. Я думаю на всё просто надо время и силы. А канцики все делали с Макаром (нашим бывшим вокалистом), приходило на них от 70 до 130 человек. Публика – разношерстная - от панков до олдарей - почитателей металла.
В начале октября этого года мы замутили первую акцию Еды Вместо Бомб, хотя желание было еще давно, но никак не могла собраться группа. Кормим людей раз в две недели. Про нас (ФНБ) написали в местной газете, и сняли передачу по местному тв. Это тоже помогл, люди пожертвовали продукты, деньги. Девочки две новые присоеденились, им понравилось. Обычно в фнб участвуют от 7 до 12 человек. Просто есть костяк группы, а остальной состав меняется (опять же - у кого учеба, у кого - другие проблемы). Ну в

общем тем, кто желает попробовать сделать в своём городе Фуд Нот Бомбс, но в чем-то сомневается, могу сказать от себя, что ничего тяжелого в этом нет. Вам надо только первый раз запарится, а потом всё круто будет.

Я знаю, что ты sXe, как это воспринимают в Артёмовске? (меня, например, когда я стал вегетарианцем, считали придурком и/или сектантом)?
Когда я только стал эджером, знакомые заёбывали, пытались стебать, курнуть с ними, ёбнуть. Сейчас от меня все уже отъебались. А именно мои друзья нормально к этому отнеслись. Это мой выбор и никто на него не повлияет.
А насчет вегетарианства иногда аж бесит как люди тупят и их мерзкие шутки типа: "у тебя стоять не будет если ты мясо жрать перестанешь", потом кушают котлетки, пельмени и улыбаются, говорят, что животных любят.
Я долго думал, прежде чем стать вегетарианцем, и понял, что по другому не может быть. Я себе врать не хочу и не могу. Всё это мясоедство навязано нам с рождения, но это не значит, что так и должно быть и это естественно.

Как ты расцениваешь политическую ситуацию в Украине?
Корумпированная система разыгрывает комедию по телевизору, а население украины обреченно смотрит на экран.

Планы "SY" на будущее?
Хотим выпустить сплит-запись с кем-нибудь. А в начале следующего года рвануть в тур. Так что - ждите в гости!

Что бы ты хотел рассказать, о чем я не спросил?
У меня есть мечта - сделать приют для бездомных животных, с последующим их устройством в добрые человеческие руки. А еще хотелось бы намутить социальных программ и выбить их финасирование. Напрвленные на работу с беспризорными детьми, помочь им. Чтобы как-то предотвратить их попадание на зону и спасти от прочей херни, попытаться показать им альтернативу серой действительности! И очень хочу заняться защитой природы!

Твои пожелания читателям "Сквот For UA" зина.
Желаю всем парням и девченкам, читающим этот зин, не сдаваться, улыбаться, не есть животных. И строить вместе нашу сцену!
Удачи в ваших начинаниях!!!!
А также большое спасибо редакции *Сквот For UA* зина за проявленный к нам интерес, и за то, чем они занимются!!!!
Пишите все мне на FNB_ART@MAIL.RU

Турне Шоу Трумена та Доктор Борменталь по Україні - 10-21.11.06

«Да, я не підхожу для вашого життя,
Але не здаюся – б*юся до кінця»
„Я Не підхожу" ШТ

Отож тур Шоу Трумена та ДБ... До останніх днів перед початком тура я думав, що це – просто чийсь жарт, чи просто якась ілюзія, хуй його знає, але таке просто не могло трапитися... Поясніть мені, як можуть групи, котрі не мають альбома на MOON Rex чи ще якійсь мажорній хуйні, їхати в тур? Як вони можуть їхати в тур, якщо вони з бідних сімей, і живуть бідно, та не мають нормальних гітар? Як вони можуть їхати, якщо вони навіть не знають як користуватися комбіком? Звичайно ніяк... Але все ж таки ми поїхали, і все було – просто охуїтітєльно... Так... охуєнно, незабутньо, вражаюче, це не можна передати словами... Так піздато, що коли я приїхав додому, то нічого ліпшого не знайшов, що зробити, крім того, як включити ска і почати плакати в монітор компа замість того, щоб писати розповідь про турне. Я плакав від того, що все закінчилося і ми знову поодинці, один на один з мокрим, сірим, брудним містом... якому похуй на все, крім своїх забезпечених жителів – чиновників, бізнесменів, золотої молоді та іншої хуйні, яка засідає в кафе на центральних вулицях... і що ти пережив те, про що завжди мріяв, зустрів людей, яких так полюбив, йому теж похуй... відпочив – приїхав - нагинайся і повзи далі, а хулі ти думав? „Ти думал ти в сказку папал?". Нє, тут явно не сказка, я це чотко понімаю... Але все рівно ми зробили це... і хватить страдать! всьо блядь, включаю Psychoterror і починаю писати по дєлу:

Отож тур...

Четвер - 09
Цілий день я спаковувався: каші-пластівці, сир, хліб та іншу вегетаріанську жрачку купуваав на 20 грн. на базарі, також дома набирав купу горіхів і яблук, врубав Rancid на всю, щоб не так страх брав перед туром і перся ввечері на вокзал. Там вже ждали Гаврила Саня (бас), Вадим (барабани) та Кузьміч (дружбак, який захотів познімати нас на камеру). Сідаємо на поїзд, тут звідки не візьмись вибігає моя баба, шоб дати мені варених яєць на дорогу. Хе-хе... Правда я не взяв, але все рівно дякую. Їдемо до Ніжина, з нього до Чернігова - настрій веселий.

П*ятниця - 10
Поїзд на Чернігів чекаємо в Ніжині з 12 до 5 годин ранку, там море бомжів на вокзалі, дуже смердить, тому тусуємся на свіжому повітрі, бачимо що посеред тротуара лежить людина, на неї іде дощ, вона - боса – ще не мертва, але всім пофігу - вони

обходять неї, навіть не дивляться шо з чуваком, того шо він – БОМЖ. Далі - кормимо собак, граєм на сопілці, не висипаємось ніхуя. Сідаємо на дизель до Ч-ва. Туди прибуваємо в 6 годин – видзвонюємо організатора, їдем на офіс до молодіжної організації «Апельсин» (це вони роблять цей концерт) – вона проти наркотиків і за рок-музику, миємося і їмо у них на офісі, далі їдемо в зал, де має бути канц. Коли приїхали, то спершу показалось, що замість дверей – стіна – це через те, що вхідні двері разом зі

стіною розписані граффіті. На місці ждемо концерту, заснути не виходить. 18:00 – починають приходити люди, чимала тусовка ірокезних панків на стріт-панкових шмотках і цацках в вухах, також хардкорщики і т.д. Тусовка прошарена явно більше, ніж в Житомирі, це також доказали і чимало граффіті з написами Straight Edge в місті. Ми граємо першими, бо організатори, які робили нам і білорусам Devil Shoots Devil канц на слідуючий день в Києві, відмінили його і нам срочно прийшлось вписуватись на канц в Львівській області на слідуючий день, а тому і екстренно від*їжджати, щоб встигнути на потяг на 12 годин ночі на Львів з Києва. Приїхали Доктор Борменталь – знайомимся, все – дуже швидко, не встигаємо навіть поговорити. Робим саундчек, всім подобається – похлопали. Далі граємо – почали класно, панки балдєють, кричать „Ой! Ой! Ой! ", але потім безсонна ніч дала про себе знати і другу половину виступу панки вже не колбасились, а просто стояли, бо ми лажали як дєрьмо. Кінець виступу, продаємо декілька наших дисків і нашивок місцевим пацанам і біжимо на маршрутку, бо не встигаємо на останню маршрутку до Києва, басист і барабанщик ШТ дуже недовольні концертом, але я знаю, що слідуючий концерт буде охуєнним і так воно і виявилось, бо перший млинець завжди комом – остальні кльові, у мене інтуїція на це. Їдемо в Київ, там сідаємо на потяг до Львова, висипаємося...

Субота - 11

Вранці всі встають веселі. Приїжджаємо у Львів десь о 9 годині ранку. Зустрічає нас у Львові Юрєц - вокаліст львовської поп-панк-групи „Хуч". Їдемо до Садіка (друг Юрца) на вписку в стару частину міста. Там все дуже гарно, а також куча долбойобів - фанатів "Динамо", які п*яні і тикають "фак ю" всім підряд. Ці дебіли, як виявилося потім, приїхали на матч Динамо – Карпати. Я хуєю - їхати в таку даль, щоб набухуватись, відригувать, показувать свій хуй, сцяти посеред дороги, ображати прохожих, хоч убий не розумію, який в цьому кайф, ми й так - бидло, нахуй набухуватись і ставати ще більшим чмом? Невже Києва мало? Нє бля, треба ще хуярить в таке гарне місто і там вже дойобувать всіх через свій дебілізм. Ввечері після футболу вони, кажуть, хуярились, з фанами Карпат десь за містом і видно, отримали те задоволення, заради якого вони сюди приїхали. Особисто я бажав би, шоб львівські так їх отхуярили , щоб вони більше ні разу в житті не захотіли пертися навіть до бабусі в село під Києвом, не кажучи вже про інше місто... Що ж - кожному своє, а бидлу - бидлове, нічого тут не поробиш... Коли я читаю про якусь філософію ультрас, футбольних хуліганів та інших "фанатів" мене просто верне – це ж просто закомплексовані дебіли, яким мучітельно не хватає материнської ласки! Яка там в сраку ідеологія/психологія фанатів, обичне бидло сільське, яке хуяриться село на село, клюб на клюб... нє, бля, „хуліганське двіженіє"(!) – це тобі не хуй собачий, його надо досліджувать! Але хуй з ними - горбатого могила справить.

Отож ми приїхали до Садіка, пообідали в нього макаронів і чайку. Далі - на маршрутку до Нового Роздолу - це десь 60 км. від Львова. Приїхали – вже темно. Зустрічають якісь чуваки стрьомні, ведуть в убиту общагу, заходимо на перший поверх, світла немає, стільців теж, вікна забиті фанерою, сидить чоловік 10 от сили по вуглам, грає група, яку здається ніхто не слухає... і тут ми маємо грати? Та це ж піздєц, а не помєщеніє, де люди?... З часом народу стає більше і нам розказує якийсь юморний підвипивший парєньок, шо він, виявляється, - депутат міської ради – спиздив чи наїбав євангелістів на апарат, і робить нелегально в зруйнованій общазі концерт, ми спочатку не повірили, але потім виявилось, що так воно і є. Крім того, цей чорт ще є і і ведучим цього безумного концерта в розвалинах, але він мав охуєнне чуство юмора і всі ми ржали як хворі, проникнувшись недєцкой симпатією до цього депутата-панка, який кричав таке: „Розумієте, я наїбав своїх виборців, я нагло їх наїбав, а тепер роблю нелегальні концерти, щоб якось їм віддячити", „Нахуй всіх баптистів, євангелістів, їбіться всі, бухайте, кого в*їбать? хто хоче мене в*їбать? і т.д.", грав п*яненький на електрогітарі пісні Агати Крісті та Арії (!!!) звєрскім вокалом, а підігрував йому хто хотів, за шо він обіцяв набити таким музикантам

їбало, але всім було глубоко на нього похуй, публіка сміялась зі слів Сашусі-депутата, і всім він дуже подобався. Класнішого ведучого я не бачив в своєму житті. Потім зіграли ще пару груп, народ почав веселитись і дуріти, в основному це були симпатичні дівчата років 15-18 і ми теж зіграли половину програми – почався пого, все було дуже весело і суперпозитивно, людям сподобалось. Народу ставало все більше і потім стало чоловік 30-40, вони були всі дуже кльовими і відривалися як чорти, атмосфера була супер, бачили Smells Like Teen Spirit - Nirvana? так от - все так само, тільки без депресії, чиста енергія юності у них прямо пре. Коли вирубалась проводка, всі разом вони світили мобілами і паяли її, якщо грали, то грали, хто хотів, звукооператори так само – хто хотів, той і крутив, коли збирали гроші на випивку чи на згорівшу лампочку – то депутат оголошував про збори в мікрофон, і ніхто не жався, не ховався – всі з радістю допомагали один одному як грошима, так і всім, що мали. Короче, там була справжня анархія, солідарніть і супер.... супер... супер... Бля... я не можу описати все своїми словами, але то місце і ті веселі люди в публіці і на сцені зарядили нас своєю чистою západенською енергією на всю подальшу мандрівку, і маю надію на все життя... Ми шукаємо анархії в зінах, дисках чи книгах бородатих мерців, а ці западенці просто мають її, цю свободу, у себе в серці, в горах, в небі, і тому не бояться робити те, що хочуть. Хуй його знає, але я чомусь впевнений що такого ніколи не буде в Центральній чи Східній Україні, я, наприклад, не можу відкривати так комусь душу, як Сашуся-депутат, да, не можу!! я не можу так щиро веселитись, як публіка на концерті, і не питайте мене чому. Просто таке з мене зробили, певно, це - виховання, чи щось типу того, просто я знаю у 99 % моїх ровесників така сама штука - цинізм, депресія, пиха, побутові страхи, пошуки роботи, грошей, заздрість, яка там свобода, щирість? Відкриєшся комусь – і тебе відразу почнуть кусати. Ми шукаємо емоцій, які були з нами в дитинстві - на панк-

– концертах, в зінах, в книгах, але то – пустота, ніщо, якщо ти вже почав старіти в душі... У них видно не так, може Свобода все ж таки ще й не померла в вирубаних горах... В любому випадку ми там прозріли і схвилювались страшно, ніби хто вернув нас в дитячі роки своїм ентузіазмом, тому в знак вдячності цим охуєнним людям ми зіграли нашу програму ще раз, бо вони хотіли пого, і вони зробили справжній пого, суперзавзятий, хіба шо западенських сокирок їм не хватало для повного драйва, якого не буде більш ніде. Дякуємо вам за класний прийом і танці! Ми мали за честь грати для вас і вашого депутата! Також великий "ріспект" групі „Петро на Горі", яка грала перед нами фолк-ска-реггі-рок-н-ролл-стьоб – супер-група!!! Сходіть на їх концерт у Львові, як буде така можливість.

Ми пішли від цих прекрасних людей о 12-й ночі на квартиру до вокаліста „Петро На Горі" - Богдана – він купив на хліба і сосисок, а для мене – вегетаріанця, дав яблук. Сон.

Неділя -12

Виспались на квартирі і задоволені вдалим концертом і вчорашньою атмосферою радості, ми поїхали назад у Львів на вписку до Гуліча – уматового чувака, який теж зажигав, особливо, коли мова заходила про дівчат :) Він накормив нас дуже смачними стравами і медом так, що ми не могли встати і знову почали дрімати, далі знову поїли і пішли оглядати місто, тим більше, шо Гуліч виявився істориком і розказував гарно про всякі місцеві штуки. Ми побували на Лисій Горі, на Високому Замку, в Вірменській Церкві, в Домініканській Церкві, і т.д. Ходили по вузюсеньким вулицям Старого Міста, пили Львівське пиво, та охуєвали від духовності і культури цього прекрасного міста. Місто справило на нас величезне враження! Таке велике, що ми, навіть, не хотіли їхати звідти. А Гаврила захотів жити у Львові, так само, в принципі, як і я. Далі ми пішли - кожен на свої вписки, щоб поспати перед потягом на Ужгород, де у нас мав бути слідуючий канц. Там ми знов нажерлися у гостинних Гулічів, а Кузьміч і Вадим нажерлися у Юрца, напилися пива і заснули щасливі.

Понеділок - 13

Самий ранок. Холодно. Гуліч і Юрєц завели нас на вокзал, а Жовтан дав пива, балика - м*ясоїдам і записав диск западенського панку на дорогу. Ми сіли на поїзд Харків - Ужгород, де вже їхали Доктор Борменталь, побазарили трохи з ними, спочатку вони показаліь нам не дуже кльовими, признаємся чесно :)... Поки їдемо - з*являються гори... ВАУ!!! Оце тєма! Всі радіють і верещать. Все - в снігу, краса! Перший раз в житті бачу гори в снігу в реалі - охуєзна картина!!! Чуваки починають говорити про западенців і східняків... Приїхали в Ужгород в обід. Зустрічають нас місцеві панки з гурту The Symbioz. Вони купили нам вегетаріанської жрачки на всі групи і завели на квартиру до одного з них, де ми наварили картоплі і з*їли неї з салатом – було дуже смачно. Далі - клуб „Кактус" в центрі, фест „Панк-Атака - 3". Ми перший раз в житті граємо в клубі, хе-хе. Е-е... чуваки, як ви граєте на такій маленькій сцені? Виступаємо передостанніми (перед нами - The End (Ужгород) та Дети Бодуна (Одеса)), ми - після них. Під час нашого виступу - дуже теплий прийом людей, охуєнний слем, чуваки вилітали на сцену і співали разом з нами, допомагали, як могли,

знали наші тексти, все – супер, дуже приємно, коли така підтримка, дякуємо вам!!! ми були дуже розчулені таким прийомом... Охуєнно – наші слова знають так далеко від Житомира, хм... може ми все ж таки чогось і варті в такому разі.... Щасливі з такого теплого прийому ми вилазимо на вулицю, на вписку до якогось чувака з The End, там я пробую каву по-закарпатськи (не така вже вона й крепка!). А Кузьміч вирішує їхати додому раніше за нас і від*їжджає вночі. Бувай, Кузьміч! Ось ми і на вписці. Комп*ютер в квартирі співає : „А любви ти хочеш дєвчонка – так давай же єбаца, моя ласточка". І так по кругу... засинаємо під цю йобнуту хуйню.

Вівторок - 14

Вранці йдемо до Васі з The Symbioz, доїдаємо вчорашню картоплю з кетчупом і ужгородським огромним хлібом, хуярим лазить по місту з Коляшею та групою Дети Бодуна. Місто - невеличке, і як не дивно більшість людей говорить по-російськи, багато людей, які схожі на циган, будівлі в центрі - всі - невисокі, старі бабусі говорять типу на мадярській, тому я мало шо зрозумів з їх мови, питаю у Колюні:"Як це так - ви - западенці і говорите на рос. мові в Ужгороді?". Колюня пояснює, що совдеп і тут працював ніхуйово... зрозуміло... купую варений ужгородський хліб і закарпатську страву "Лангош" з часником на базарчику - прикольні на смак... стоїмо над великою рікою Уж в самому центрі... починаю розуміти чому місто називається Уж Город... далі приходять зі своєї вписки Доктор Борменталь і ми купуємо квитки на Житомир на 14.50. Сідаємо на потяг і тут починається саме хуйове... початок дружби з цими чортами з ДБ, знов ці блядські сльози накатують, ладно похуй, йдем далі... кароче ми почали здружуватись по дорозі в Житомир (15 годин), тоді ж почали і активно спілкуватись, та судячи з усього - сподобались один - одному, як група – групі: я активно спілкувався з Максом і Сухарьом, Яна з Гаврилюком і т.д. .Да... ці чуваки не такі вже й погані… подумав тоді я:)

Середа - 15

Приїхали в Коростень, звідти на Житомир, в Житомирі – в 10 годин ранку... Йобаний сірий город, як завжди – дощ хуярить. Та ще й подзвонив Соломчик і сказав, що завтрашній концерт в Умані відміняється. Да... ледве вмовили його взяти Др. Борменталь в Умань пожити, бо в нас не було змоги опікуватися ними 3 дні підряд в Житомирі.

Концерт в Житомирі був на 16:00 в приватному будинку. Через те, що не було світла, почався канц на годину пізніше – в 17:00. Прийщло чоловік 10 людей, які вже знали, що таке ШТ і ДБ. Грали години півтори. В одній кімнаті були і групи і глядачі, і хоч було дуже мало місця - всі були веселі та радісні від такого незвичайного канцика. Потім чуваки купували нашивки та футболки, спілкувались, пили чай в „Темпі", шукали мед в нічному Житомирі і т.д. Все було прикольно, а ми перший раз грали концерт в приватному

будинку, де живе сім*я з дитиною – нам сподобалось, дуже особлива атмосфера, але на жаль мало місця, щоб танцювати. Борменталь поїхали на житомирську вписку, де поїли і помились а також поспали.

Четвер - 16

Вихідний у ШТ, але частина наших поїхала з Др. Борменталь в Умань на 7 годин ранку, подивитись на Софіївку та поспілкуватись з Соломчиком. Я ж зостався в Житомирі, щоб приєднатися до всіх пізніше і не тратити грошей та виспатись за ці дні вдома.

П*ятниця - 17

Ввечері зустрічаємося в Києві, де ми всі разом знову, після розлуки, і знову - в одному вагоні потягу Київ - Дебальцево, де здружуємся вже дуже серйозно, граючи в картішкі, або маючи відверті нічні бесіди про такі речі, які можеш говорити тільки найближчим людям: про бажання мати дітей, чи про справжню дружбу, наприклад...

Субота - 18

Приїхали вранці в Лисичанськ, вилізли з потягу - холод страшний, пустота на вокзаліі. З Лисичанська їдемо маршруткою в Сєвєродонєцк (дим, заводи, труби, вітер, короче, совдеп процвітає). Мені трошки стрьомно від всього цього заліза і бетону, хоча я і очікував шось такого типу. Холодно, пустирі, бичари, до наших доїбались якісь гопніки вже в Сєвєродонєцку. Піздєц негатив – відчуваю тугу за веселими западенцями. Далі нас зустрічає Маша, яка робить наш концерт - приємна дівчина. Їдемо в клуб „Мост", де має бути наш концерт – по дорозі бачимо нашу афішу в тролейбусі – написано „Панки в Городе". Смієམося. Заходимо в клуб з прикольним дизайном в індастріал-комфорт стилі, нас кормлять картоплею і сосисками, віддаю сосиски іншим людям, п*ю чай. Граємо в дивну американську гру хазяїна клуба, де того, хто програє – б*є током ручка. Далі приїжджають „Spunky Yank" - гурт з яким ми маємо грати наступні 3 концерта, з ними ми теж пізніше дуже здружились, всі вони – дуже кльові і музика мені дуже сподобалась, така енергія, реальна „ярость юності". Тим більше серед них є 1 вегетаріанець-стрейтеджер, з яким я легко знаходжу спільну мову на ниві спільних життєвих позицій, також пацанчик Сєрьога - їх друг з Харцизька, також веггі, пояснює мені під час їжі, що в плавлених сирках є сичужні добавки з костей тварин, і я, як ідейний вегетаріанець не маю права їх їсти. З криками відрази: „Хто хоче сичуги?" передаю мій сирок до алчних м*ясоїдів,

вони жеруть сичужні добавки без проблем. А мені починає здаватися, що Сичуга – це така отруйна Сєвєродонєцка риба, яка сцить в сирки, дуже злобна і кусається, і від цього я почав називати все негативне, що мені зустрічалося надалі - сичугою. Слідуючи моєму прикладу, і інші чуваки стали називати „сичугами" кого хочеш, і Яну, і Сухаря, і поганих, і добрих, а також любу їжу, яку ми тільки їли. В послідуючі дні тура я напевно раз 100 чув слово "сичуга", яке кожен раз мало інше значення, починаючи від : "Не їж це – там сичуга" до "Коли вже та сичуга з ванни вилізе, всі ж хочуть помитися! Вилазь оттуда, подла сичуга!". Наступає вечір. У клубі „Мост" починають збиратися місцеві рокери, деякі - п*яні, один чувак з ірокезом і дитиною-школярем, вони відриваються по своєму, якийсь бородатий тип, наприклад, хуярить в екстазі ногою всіх по сраці (причому намагається і вокалісту виступаючої групи дать пєндаля) або б*є кулаками по залізній стійці для стриптизу, другий скаче, як дика мавпа, і намагається показати всім свій пєніс з шкіряних штанів, супроводжуючи це фразою „Вы ничего не понимаете!". Виступають місцеві готик-панки Oberpunx, вони співають „Какая тоска-а!!!" і я з ними солідарний на всі 100 %, тут в Сєвєродонєцку тоска, шо піздец, тому й люди певно так склонні до різного рода безумств і насилля, далі виступають Spunky Yank – охуєнні енергійні хк\грайнд пісні про стрейтедж, мєха, антифашизм - народ починає колбаситись - все нормально. Ріспект. Дали драйву. Далі йдуть Др. Борменталь, далі - ми. У Сєвєродонєцку ШТ відіграли класно, люди отривались атлічно, особливо чуваки з Др. Борменталь та Spunky Yank :). Гаврила навіть під час Владімірского Централа скинув бас і побіг в толпу слемувати:). Після канцу - спілкуємося з людьми в клубі – багато з них роблять нам компліменти, а височезний панк з ірокезом розказує, що просто стояв і вражений слухав; навіть директору клуба, як це не дивно дуже сподобалось - він жме руку, предлагає пива, но нєт - ми не пйом. Що ж - буває... Їдемо на вписку до вокаліста Oberpunx, знову гопнікі при вході кидають фрази... „Єдьтє к нам в подвал - опріходуєм". Квартира з гарячою водою вночі –там веселимся, миємося, їмо і засинаємо. Луганська область – якась полумертва, відчужена на перший погляд, хоча є до хуя кльових людей, але краєвид – піздєц: заводи, дим...дєпрєсняк,чорні кєпчикі, кожані портфелі, "тролейбуси-музеї", я не удивився б якби на коцерті показався би товаріщ Бєрія чи Каганович в кєпчіку і пальто, і з безумними очима, які били б стриптизну стойку кулаками і кричали: "Ви нічєво нє панімаєтє!". Хоча, можливо, перше враження - оманливе... В любому випадку - дякуємо публіці на концерті за теплий прийом і гарне ставлення організаторів... Маю надію, що ми ще приїдемо до вас!

Неділя - 19

Вранці сідаємо на автобус до Артемівська, через 3 години - в*їжджаємо, город - більш добрий і чистий, та й заможніший - відразу видно, веселіших жителів. Вписуємся на квартирі у чувака, де готується хавчик на Food Not Bombs, виявляється, що ми граємо благодійний концерт в підтримку цієї ініціативи, і через годину також і роздача їжі, ВАУ!!! Ми побачимо ФНБ - ахуєть! Нам всім це дуже сподобалось і ми з гордістю допомагаємо нести кастрюлі місцевим панкам і хардкоровцям до бомжів, а ті вже чекають біля фонтана в місцевому скверику, бо малята роблять вже четвертий раз акцію ФНБ і бомжі знають, що їжа раз в дві неділі – в неділю вранці - буде точно. На протязі часу роздаємо в парку близько 60 порцій гарячого рису, сої, хліба і

чаю для бомжів, вони нам дякують, нас знімає на камеру місцеве ТВ, і навіть ми з Сухарьом спілкуємося з телебаченням і розказуємо, що ми думаємо про FNB та бомжів, і що ми раді грати на концерті в підтримку FNB і маємо це за честь, що ми музикою допомагаємо зібрати гроші для того, щоб нагодувати бідних. За годину закінчується вся їжа і ми з бомжами задоволені йдемо додому. Якщо хочете зв*язатись з артемівським FNB, щоб розпитати їх про те, як вони роблять все це, то пишіть на fnb_art@mail.ru Вдома - їмо, далі – в підвал гуртожитку, де буде канц, граємо ми, ДБ, Spunky Yank, Истерика (Донецк) + Низ (Артемовск). Все круто. Чоловік 80 публіки, люди жертвують гроші на їжу, танцюють, веселяться Ми знов грали останніми і мали охуєнну підтримку і стейдждайвінг, дуже теплі емоції і враження від Артемівська, дуже кльові люди і знайомства, і виступ нам сподобався, особливо коли пацани на ходу розіграли сценку "базаров па панятіям" на сцені перед Владімірскім Централом – це було супер. Дякуємо! Одне, що хуйово, що коли починаєш говорити швидко на укр-й мові тут, то тебе не розуміють, і дивляться як на екзотику з села, хоча є також і одиниці, які наоборот намагаються говорити по-українськи, щоб показати, що і вони вміють, жаль, шо виходить якийсь піздєц, канєшно, а не укр. мова, але похуй... главне, шо стараються! За це їм - "респект"!

Понеділок - 20

2 години ночі – загальний вагон потягу на Харків. Прибуваємо вранці, їдемо на квартиру до вокалістки Др. Борменталь, перед тим закупившись вегетаріанською жрачкою в супермаркеті (соя, гречка, томатний соус, цибуля). Там я готую з Серьогою і Утюгом кашу з соєвим рагу, їмо, читаємо Profane Existence і лягаєм спати до 16:00, встаємо, п*єм чай і фігачим всі разом в клуб "Черчилль", там вже тусуються 2 групи – No Orders (Чернігів) та Истерика (Донецьк). Спілкуємся. Клуб відразу викликає до себе негативні емоції через їбанутого звукооператора і зверхнє відношенням до музикантів, якого я не бачив вже дуже давно. Перед початком канца в клуб приходить якийсь п*яний наци-баняк і починає базари про те, як він ненавидить панків, і який він великий націонал-соціаліст, шо панки, на його погляд - це хуйня, після невеличкої дискусії з одним з панків, він вирішує наказати панків і обіцяє привести через деякий час до клуба дохуя скінів, уходить. Шо ж... на всякий випадок ми збираємося і підраховуємо своїх бійців – не багато, бо відразу, звичайно, стає багато

„пацифістів", які не вірять в кулаки :), але трохи є. Далі цікавіше – хтось забігає і кричить, шо наших б*ють – біжимо по вулиці на допомогу – виявляється з ірокезним чуваком все нормально – ніхто на нього не пригав. Вішаємо на сцені клуба великий банер – **Antifascist Action - Nazi Stop**, який висів майже у всіх містах нашого туру (крім Чернігова, Умані і Нового Роздола), щоб люди могли зрозуміти навіть візуально наше відношення до цього закомплексованого бидла з промитими мізками. В цей час вже грають No Orders з Чернігова– як на мене – то вони грають стріт-панк, хоча деякі чуваки казали, що вони грають типа Discharge, не знаю... не знаю... далі граємо ми – звук на сцені мені не сподобався, та загальна атмосфера теж не радувала, але зіграли нормально – не так кльово як попередні концерти, але й непогано – такий собі середній концерт, особливо враховуючи галімий клуб... якийсь панк в окулярах постійно заскакував на сцену і кричав: "Ненавіжу політіков" - така поведінка нас трохи здивувала, але ми не подавали виду, а грали собі... Далі – Др. Борменталь – їх тут знають і їх друзі танцюють біля сцени, я вже не маю ніяких сил, щоб підтримати їх, але на останню пісню все-таки вискакую на танцпол і слемуюсь разом з панками. Під час виступу один хардкорщик каже, шо скіни вже йдуть до клуба, що ж - похуй, прийдеться битись. Після Др. Борменталь виступає остання команда канца - мої улюбленці – Spunky Yank, які вже стали нам друзями – вони грають максимально енергійно і задорно, для того, щоб дати нам енергії перед пізділкою з дивізією лисих:), останню пісню канцу – „Борись з фашизмом, борись!" вони присвячують всім, хто не ховається і стоїть в перших рядах, і не ховає їбало по вуглах, аплодуємо... що ж, після таких слів можна легко вилазити на вулицю. Одягаємося, збираємся в моб чоловік в 20, збираємо куски бруківки біля клуба, стрейтеджер бере пусту бутельку з-під пива:), радимося як краще йти, йдемо по вулиці по троє... і бля... ні одного нацика ніде... В чому справа? Особисто я, так і не зрозумів, чи це нациків було мало для прижка на нас, чи це свої шось не правильно проінформували, кароче їх ніде не було... Ну і добре - главне, що ми не засцали. Далі – докупаємо веггі штук в супермаркеті, знову на вписку, там веселимся цілу ніч (без бухла звичайно – ніхто з тусовки не бухає, хіба шо пива, та й то по святах), даємо з Сухарьом інтерв*ю в 4 години ранку для нового diy/punk/hc зіну Серьоги і Утюга (контакт - xcutx@rambler.ru , fnb_art@mail.ru) і вирубаємся о п*ятій,

Вівторок - 21

Прокидаємося о 10-й ранку, Макс приносить веггі салатів і вареників спеціально для нас, вегетаріанців, ммм... вкуснятка... Спасіба, Макс!.. спілкуємся... відчувається сум від того, що скоро прийдеться прощатися з нашими друзями і їхати додому, кінець туру – початок апатії, туги, від цього щемить серце і взагалі хуйово. Першими від*їжджають Spunky Yank - обнімаємся, домовляємся поїхати на літо в Литву - виступати разом на Darom Fest, побачимо чи

вийде... Через годинку їдемо вже і ми на вокзал, нас проводжають Доктора... В метро мені стає геть важко на серці від передчуття розлуки, я ледве не розплакуюсь, але здержую себе, хоча дехто бачив мій стан з Борменталів... Вибачте, я не хотів наганяти депресії, знаю, що і вам теж було кепсько, що ж... Робимо останні фото біля потягу, обніманємося, удачі-удачі.... сон, пустота, злість, що нічого не поробиш...

Середа - 22
Ранок... Голос: "На третю колію прибув поїзд Харків - Житомир..."... знову якийсь туман, дощ, шкіряні куртки, кепчикі, сміття, печальні обличчя у перехожих... Блядь, невже знов одне й те ж саме?..

Четвер - 23
Нє... ніхуя не одне й те ж саме! все вже не так само!!! Я відчуваю, що тур дав мені (і думаю - всім нам - ШТ, ДБ, SY, публіці на канцах) віру в те, що головне – в нас, а не в оточуючому світові, ми можемо все – якщо захочемо, головне – робити - і доля віддячить нам. Обов*язково віддячить! Стій на своєму, не здавайся, продвигай в світ щось своє, частинку своєї душі, і рано чи пізно твоя судьба звичайного гвинтика прогнеться. Вір в це і чудо станеться!!!

Особлива подяка людям, які ділили з нами свої домівки для відпочинку та сну, кормили нас, показували своє місто, та всіляко опікувались нами у себе: **Ірині (Чернігів, ЦМО "Апельсин"), Боді, Миколі (Новий Розділ, Льв-ка обл., гурт "Петро На Горі"), Жовтану, Юрцу, Садіку, Гулічу (Львів, гурт "Хуч"), Коляші, Васі, Чижу (Ужгород,** "The Symbioz", "The End"**), Гаврилюку, Юрі, Толіку, Володі (Житомир, ШТ,** "Far For" zine**), Маші, Льоші, Пєті (Сєвєродонєцк,** "Fak Tin" web zine, **гурт** "Oberpunx"**), Максу, Кєші і дівчатам, які готовили їжу для бомжів (Артемівськ,** FNB **команда), Яні, Максу та всім іншим чувакам з "Доктор Борменталь"**, Spunky Yank, **Сєрьогі та Фло (Харків)**.

Дякуємо вам всім! Чекаємо на вас в Житомирі!!!

На цьому все.

Удачі!

26.11.2006

Ярон Трумен
truemen@mail.ru
www.truemens.narod.ru
Кропивницькому
Ярославу,
м. Житомир,
10014
а/с 127

FOOD NOT BOMBS В ЖИТОМИРІ

Вперше я почув про можливість створення Food Not Bombs в Житомирі, коли вперше

зустрівся з Яріком і Гаврилюком з Шоу Трумена. Тоді в вересні ми зустрілись, бо я хотів придбати щось в Яріка на дістро. Як зараз пам'ятаю, Ярік, на моє запитання про якісь акції в Житомирі, сказав, що Гаврилюк хотів робити FNB в Житомирі. Але потім все це напевно забулося. Так сталося, що з хлопцями з ШТ ми здружилися.

В листопаді Шоу Трумена поїхали в тур Україною, концерт в Артемівську відбувався в підтримку місцевого FNB. Хлопці, побувавши на акції FNB, зацікавились в ній, а в Гаврилюка знову народилося бажання зробити FNB і в Житомирі. Він і виступив ініціатором першого житомирського FNB.

Акцію задумали провести в неділю 10 грудня в 12 годин. Деякий час не могли вирішити, де б її провести. Були пропозиції зробити все біля 17 школи, біля кінотеатру «Жовтень», ще десь, але, все-таки, зробили ми її в центрі міста, в скверику біля базару. Отже, з місцем вирішили, залишилось питання, що і де ми будемо готувати. Спочатку мали варити кашу з гречки, робити салат з капусти і моркви і чай. Але оскільки грошей було небагато (близько 60 грн.), то замість гречки зварили січку. З місцем приготування їжі також були проблеми, але добре, що знайома Гаврилюка - Люба, яка живе дуже близько від вищезгаданого скверика, згодилась на допомогу з кухнею, де, власне, все й готувалося.

За декілька днів до FNB хлопці роздавали листівки бомжам, а також людям, які просили милостиню під церквами. Одні з них не вірили, інші казали, що давно пора було таке зробити. Також оголошення про місце і час проведення FNB клеїли біля пунктів прийому склотари.

В неділю зранку Гаврилюк і Гоша (хлопець, який готував всю їжу) пішли на квартиру готувати їжу, одні з нас "забили" лавку, інші пішли роздавати листівки. Близько 11.40 ми почали хвилюватись, адже їжа ще не була до кінця приготована, та й бомжів не було видно. Ми вже почали думати про провал акції.

Десь в 12.15 з квартири принесли їжу – кашу в двох невеличких каструлях, салат (через відсутність тари, він був в пакеті J), чай в 10-літровому відрі, хліб, деякі з нас принесли з дому консервовані помідори/огірки/салати та посуд. На два дерева поруч ми почепили 2 листівки з логотипом FNB та написом - «ЇЖА ЗАМІСТЬ ЗБРОЇ! ЕДА ВМЕСТО БОМБ! FOOD NOT BOMBS!».

Після того, як на лавках з'явилась їжа, почали приходити бомжі. Одні з нас роздавали їжу, інші – листівки пересічним людям. Часто до нас підходили люди і цікавились, звідки ми, хто це все влаштовує. Ми пояснювали, що це вільна ініціатива, розповідали про ідею проведення акції. Десь через 40 хвилин ми роздали всю їжу (близько 50 порцій), прибрали за собою, зібрались і з радістю на душі розійшлись. Люди, які прийшли поїсти, дякували нам і просили зробити ще таку акцію. Ми пообіцяли їм, що через 2 тижні влаштуємо ще один FNB.

Отже, нам вдалось успішно організувати першу акцію FNB в Житомирі, ми й самі не сподівались на такий успіх. Але не дивлячись на це, в нас були й недоліки в організації

– було трохи мало їжі, до останнього часу шукали відро на чай, прийшлось серед акції бігти докупляти посуд. Але, як кажуть, перший млинець комом J.

Слідуюча акція - в неділю 24-го - теж пройшла успішно – 45 порцій за 20 хвилин і «Спасіба вам!» від накормлених людей, далі – акція на 7 січня 2007 – буде борщ і кутя, приходьте!

Щира подяка тим, хто допомагав і підтримував житомирський FNB, а саме:

Гаврилюку (ініціатор, без нього, напевне, цього FNB не було б), Любі (дівчині, в якої готувалась їжа), Гоші (повар), Яріку Трумену (допомога в організації), Володі, Мазару, Сєрому (за листівки, оголошення та їхню роздачу), Тані, Зичу (безпосередня роздача їжі), Сані (підтримка), Топік (готування і підтримка), Дев'ятко Ярославу (за фото- і відеозйомку) і всім, хто допомагав і допомагатиме нам і надалі.

P.S. Якщо в когось є змога допомогти продуктами, звертайтесь до нас на акціях або електронною поштою: fnb_zhytomyr@mail.ru.

Юра (Житомир, «Far*For»зін, DIYzhytomyr@ukr.net)

@КАВОВА СОЛіДАРНІСТЬ У СВІТІ ТА РОСІЇ@

Кава Rebelde Zapatista
Кава, після нафти – друга за розміром експорту речовина на світовому ринку. Вона має кругообіг в 10 більйонів доларів. Над Її виробництвом працюють 25 мільйонів людей в *південній* півкулі нашої планети. Ці люди, життя яких основане на виробництві кави, залежать від цін, які виробляються та фіксуються фінансовими ринками *північної* півкулі.
Мексика виробляє одну з найкращих кав у світі, в більшості своїй ту, що росте в горах. Кава – це основний експортний товар цієї країни. Фактично, Мексика – четвертий по величині постачальник кави у світі, та основний виробник органічної кави. В Мексиці більше ніж 3 мільйони людей залежать від виробництва цієї культури та її подальшого експорту. 91.7 % з них складають «маленькі» виробники з менш ніж 5-ма гектарами землі, і більше ніж 60 % з них – це корінні жителі. Інші 8.3 % володіють певною кількістю величезних господарств, які з*явилися у них шляхом захоплення корінних земель; ця окупація земель пропагувалися і підтримувалися владою.

«Фінгуеро»
Ті сім*ї, котрі все життя жили зі свого маленького городика, стали рабами, змушеними працювати в нелюдських умовах на свого нового хазяїна – «Фінгуеро».
Величезні ферми, якими володіють багаті сім*ї – «Фінгуеро» - місцевої олігархії та іноземними підприємцями можуть розраховувати на високі врожаї та такі ж високі прибутки, які добуваються за допомогою сучасних технологій та низькооплачуваних робітників. Маленькі ж виробники кави, з іншої сторони, змушені виробляти каву без технічних знань та дорогої техніки, змушені брати кредити. Вони, на відміну від хитрих «Фінгуеро», повинні розраховувати на самих себе, щоб продати свою каву на ринку.

«Койоти»
Поля, де росте кава часто знаходяться далеко у віддалених районах і після втомливої дороги та допотопного транспорту до найближчої дороги, продукт продається «койотам», по-нашому – місцевим спекулянтам. Це – перша ланка в складній системі дистріб*юції, оснозаній на брехні про ринкові цини... Платять малим виробникам мізер за їх врожай. Макрополітика, глобальна економіка кавового ринку, основується на постійному створенні нових продуктів та перевиробництві. Але країни південної півкулі все ще залежать від продажу кави, і неможливість контролювати її ціну, створила повну залежність цих країн від великих імпортерів та політики і стратегій великих фінісових інститутів (Міжнародний Валютний Фонд, Світова Організація Торгівлі, Світовий Банк і т.д.). Говорячи простіше, це означає, що прості мексиканські селяни впадають у відчай, спричинений неможливістю заробити зі своєї праці навіть на те, щоб покрити затрати на виробництво, і в результаті – стрімке наростання бідності в селах та, іноді, вимирання корінних спільнот.

EZLN

EZLN розшифровується, як Сапатистський Фронт Національного Визволення (СФНЗ). Соціальна опора руху сапастистів – це і є оці наші бідні індіанці-селяни Майя, які виробляють каву, як ми картоплю, капусту чи бурякиJ ... американські бізнесмени хотіли видурить у них землю, понастроювать МакДональдсів і напиздячить своїх намісників у кожному штаті, короче зробити там ще одну США з Голівудом і мексиканськими копіями Шварца, і навіть уже скупили всю мексиканську владу, та тубільці не захотіли змінювати свій національний стиль життя з піснями, босими ногами, танцями, горами та вогнищами, яким вони жили століттями і устроїли повстання, яке підтримав весь світ і навіть письменник Г. Г. Маркес йшов у марші солідарності з індіанцями, і стали жити самі по своїм законам, незалежно від мексиканської влади, у штаті Чьяпас, що на півдні Мексики.
Для того, щоб змінити цю ситуацію з кавою, яку Європейські корпорації типу Nestle, купують за мізер і продають за *дуже дорого*, найобуючи чесних індіанців, СФНЗ розвинув такі соціальні і політичні проекти: створення, з низів до верху суспільства, де люди Майя можуть насолоджуватися автономією, обороняючи свій власний стиль життя та культуру, організовуючи свій власний доступ до навчання, медицини, та власної землі через пряму демократію. Один з цих проектів – це створення маленьких кооперативів, які виробляють Куву *Rebelde Zapatista*. Крім того, організація цих кооперативів зміцнила та поліпшила доступ корінних мексиканців до землі та нормального життя. По цим причинам світові анархісти, антиавторитарні ліві, панки, сквотери і т.д. розвинули новий проект спільної боротьби *на стороні корінних жителів*, які опираються світові баксів, і почали самі купувати каву у сапатистів і самі ж тут її продавати, щоб показати свою солідарність з селянами Мексики.

Проект солідарності:
«Ми маємо слідуюче бачення цього питання, коли кожне радикальне соціальне місце та окуповані соціальні центри підтримують цю ініціативу, розповсюджуючи та пропонуючи сапатистську каву у своїх читальнях, барах, канциках, тусовках, при цьому розказуючи людям, як і чому це робиться, та про боротьбу *Сапатистів*.
Ця кава – повністю органічна, і весь прибуток з неї піде прямо в автономні спільноти, що виробили її. Це – пряма солідарністьз корінним населенням Мексики.

Чому я це написав?
Та тому шо це і є панк для мене – боротьба за свою свободу з тим, що практично неможливо перебороти і солідарність, дружба по всьому світі перемагає, ломає машину... і зовсім не обов*язково, щоб були ірокези, хардкор-тату чи мош... Коли бачиш, що анархісти всього світу стають на захист цих людей, починаєш вірити, що світ не такий вже й поганий, і разом ми зможемо БАГАТО...
І навіть в Росії вже підтримують сапатистів... Це – люди з Інституту Колективної Дії (www.ikd.ru), панк-хк-лейбла Self-Titled Demo Records (www.stdemorecords.com) та www.solidurito.livejournal.com - продають сапатистську біо-каву (сертифікація – Certi Max, в германії перевірка – DE-039) в 250 гр. пакетах на панк-хк-концертах, анархістських, антиглобалістських і т.д... зібраннях, по пошті і на

вулиці... Виручка з продажу цими росіянами кави іде на підтримку економічної автономії сапатистського селянського руху, крім того додатковими «взносами» з продаж покупці підтримують проект художнього ремесла жіночого кооператива і обладнання мікроклініки в сапастистському поселенні Овентич, штат Чьяпас. Може й ми цим займемся?
Напишіть росіянам на shevekgroup@gmail.com щоб взнати більше про їх досвід продажу кави, якщо й самі загорілись цією ідеєю
Європа – www.cafe-libertad.de
Росія:
www.solidurito.livejournal.com
www.ikd.ru shevekgroup@gmail.com
www.stdemorecords.com
demo_records@mail.ru

ЛУДДІТИ

Луддіти (Luddites) учасники перших (кінець XVIII – початок XIX ст.ст.) виступів робітників проти введення в експлуатацію машин (верстатів) у Великобританії. Назва «луддіти» взята від імені відомого підмайстра Неда Лудда (Ludd), жившого у XVIII ст. близько Лейчестера, який одного разу в припадку злості увірвався до дому свого хазяїна і розтрощив його в*язальний станок.

Рух луддітів був визваний банкрутством ремісників і робочих мануфактур в ході промислового перевороту. Лудіти були специфічною формою боротьби промислового пролетаріату проти нестерпних умов праці, низької зарплатні, безробіття, що у свідомості луддітів пов*язувалось із введенням машин.

Виступи луддітів почались у Ноттінгемі і Шеффілді (кінець 60-х рр. XVIII ст.). В 70-90-х рр. бунти проти машин розповсюдились на Ланкашир, Уілтшир та інші графства. Піком руху луддітів можна вважати 1811-1813 рр. Тоді масові розгроми машин (а іноді й цілих фабрик) охопили Арнолд, Ноттінгем, Лідс, Шеффілд, Манчестер та інші міста. Робітники, доведені до крайньої бідності, створювали організовані напади на фабрики і ламали машини (особливо ткацькі верстати). Виступи луддітів були напрямлені проти машин, з якими луддіти пов*язували погіршення якості виробів і зниження зарплатні. Місцеве населення підтримувало членів руху. Ламаючи машини, луддіти не проливали людську кров і не користувались насильством.

В 1812 році вдруге була впроваджена смертна кара за розгром машин (вперше в 1769). В 1813 році вона була замінена на позбавлення волі строком від 7 до 14 років. Репресії з боку влади, а потім покращення економічних умов в 1830-х рр. поклали кінець руху луддітів.

В XXI ст. луддітів часто порівнюють з антиглобалістами, мовляв, всі ці протести – лише питання часу, безглузда боротьба з вітряками, і що скоро вони припиняться. Я думаю, що такого не станеться, адже ми маємо вчитись на помилках, на чужих, не на своїх… Не зупиняйтесь! Рухайтесь далі!

«DeCentrum - 6 lat chaosu i anarchii»

КОРОТКА ІСТОРІЯ ЖИТТЯ І БОРОТЬБИ СКВОТУ ДЕЦЕНТРУМ (Білосток, Польща)

Сквот Децентрум почав своє існування в листопаді 2000-го в старій покинутій

фабриці по вул. Ченстоховській 14/2 в м.Білосток, Польща. І ми відразу почали проводити акції по залученню нових людей до нашої тусовки, на які приходили і знайомилися між собою чуваки, яким подобалися ідеї анархії. Через деякий час ми також почали робити багато концертів на сквоті, за 5 років ми зробили біля 100 концертів та імпрез, в основному панк/хк канцики, звичайно, але також і хіп-хоп, драм*н*бас, техно, реггі, метал і т.д. Крім того відбувалися нічні покази фільмів, вистави і виступи театрів. Дуже популярними були також і щорічні ДНІ НАРОДЖЕННЯ ДЕЦЕНТРУМА (**URODZINY DC**) так само як і серії імпрез „ДІВЧАТА В ДІЇ" (**DZIEWCZYNY W AKCJI** - імпреза присвячена феміністичним ідеям, та залученню дівчат до активної, а не пасивної участі в мистецтві та активізму). Восени 2001-го почали проводитися акції **JEDZENIE ZAMIAST BOMB** (ЇЖА ЗАМІСТЬ БОМБ, кожну неділю о 14:00 на вул. Сураській) - щотижневпа роздача гарячих вегетаріанських обідів потребуючим. Також ця акція завжди була антивоєнною пропагандою, тому що на ній ми роздавали антивоєнні листівки та всіляко показували своє негативне ставлення до воєн США, Ізраїлю та інших агресорів. На сквоті постала також і галерея **OUT OF CONTROL** (БЕЗ КОНТРОЛЮ) де незалежні творчі люди могли презентувати свої штуки не відчуваючи тиску вузьколобих цензорів від істеблішменту. У репетиційному приміщенні сквота - **W-23 DIY UNLMTD coffeeshop** відбувалися репетиції локальних груп і їх же запис. Крім того на сквоті з*явилася анархо-бібліотека, тренінги самооборони... Через якийсь час розпочалися і безкоштовні заняття і воркшопи для місцевих дітлахів (сквотери допомагали їм з уроками і намагалися допомагти їм в усьому, що стосувалось освіти). Весь час різні журналісти робили репортажі про альтернативне життя на нашому сквоті, і навіть було написано 3 магістерські праці по соціології, де детально досліджувався соціальний аспект явища ДеЦентрум...

25.10.05 - білостоцька поліція на прохання панів з міської ради Білостоку вирушила на захват і вигнання людей на вулицю зі сквоту. Вони взломали двері й вікна і вигнали всіх жителів сквоту на вулицю. Протести в Білостоці, як і акції солідарності в Польші і Європі (також і в Києві), збирання підписів, а потім, навіть, зложення легального дружнього документу, щоб почати переговори з містом - дало небагато, ефект був нульовим, місто потрактувало нас, як небезпечний ідеологічний елемент. Говорилося про наш зв*язок з закордонними агентами, чи підривну вуличну пропаганду, як то: плакати, графіті, зміна публічної думки щодо актуальних політичних подій, та інші «хуліганські», на думку правителів міста, проекти, типу OBOZY ANTYGRANICZNE (ТАБОРИ ПРОТИ КОРДОНІВ - кожен рік панки, правозахисники, іміґранти, та «гостарбайтери», які нелегально працюють в країнах західної Європи з*їжджаються до кордонів і протестують проти жорстокого прикордонного контролю, намагаючись привернути увагу до проблем міграції, неможливості виїхати з країни, жорсткого контролю за в*їздом і виїздом, який майже унеможливлює подорожування по Європі жителям бідних країн; знущання над мігрантами та нелегалами мєнтами і прикордонниками; всіляко намагаються хоч якось вплинути на послаблення контролю), ANARCHISTYCZNY CZARNY KRZYŻ (АНАРХІЧНИЙ ЧОРНИЙ ХРЕСТ - всесвітня організація, яка має автономні і неієрархічні відділення в кожній країні - займається забезпеченням допомоги анархістам, які потрапили в тюрму за свої політичні погляди, акції прямої дії, пропаганду і т.д. - в основному це – їжа, одяг, книги, листи, спілкування...), ANTIFA (АНТИФА – антифашисти Білостоку пиздяться з наци-скінами на вулицях, охороняють панк-концерти на сквоті від приходу даунів, графіті, листівки, антифашистські демонстрації, зрив фашистських демонстрацій і т.д.), BOJKOT WYBORÓW (БОЙКОТ ВИБОРІВ – тут все ясно, пропаганда ігнорування виборів, де на думку сквотерів – все рівно не вибереш нічого хорошого)... Видно не підійшли наші щирі погляди на світ для лінії нового уряду і католицької влади Білостоку. Після виселення сквоту, багато людей почало казати , шо це – кінець. Але знищення сквоту через 5 років після заснування, не знищило **ФЕНОМЕНА ДЕЦЕНТРУМА**, бо набутий за ці роки досвід і контакти - нам пригодилися і дали змогу жити і далі. Самовільно захоплений панками і анархістами чотирьохповерховий пустий *будинок* «Де Центрум», який став нашим притулком і центром нашої активності на 6 років був гарним початком **ЯВИЩА ДЕЦЕНТРУМ**, яке трива і до сьогодні почуваючи себе цілком файно.

Отож ми переходимо на окружний етап гри **ДЦ**... Наші проекти типу FNB, ACK, ANTIFA, W-23 працюють і далі. Змінилася тільки тактика проведення акцій і концертів, замість сквоту вони стали проводитися в місцевих клубах, тимчасових автономних місцях чи в гаражах. Також ми почали проект DECENTRUM RECORDS – видаємо CD і DVD матеріалів аудіо і відео, зіграних на сквоті, яких є дуже багато, будемо то публікувати так само як і продвигати нові, цікаві речі.

@ТОМУ ЩО НІХТО НЕ МОЖЕ ВИСЕЛИТИ ДУХ «ДЕЦЕНТРУМА»!@

www.decentrum.prv.pl
www.decentrum.bzzz.net
www.myspace.com/decentrum

P.S. **Інші сквоти в Польщі існують і далі. Це такі сквоти, як:** *ROZBRAT* в Познані – www.rozbrat.org - (найбільший, найстаріший і найрозвинутіший сквот в Польщі, має своє книжкове видавництво, бібліотеку, майстерню по виробленню веганських ременів, і навіть власну футбольну команду, проводить концерти, покази фільмів, лекції, анархістські зібрання, допомагає відкосить від армії, тісно пов*язаний з роботою незалежних профспілок); *ELECTROMADONNA* в Ченстохові - www.elektromadonna.bzzz.net/, варшавська *FABRYKA* - http://www.fabryka.bzzz.net/, та *FRIDOM 69 & CO* у Вроцлаві - http://fridom69.webpark.pl.

РЕЦЕНЗІЇ// РЕЦЕНЗІЇ// РЕЦЕНЗІЇ// РЕЦЕНЗІЇ// РЕЦЕНЗІЇ// РЕЦЕ

Kalashnikov – Music Is A Gun, Loaded With The Future (2005) (worldwide diy co-production) – новий альбом великої, на мій погляд, банди – *Kalashnikov* з Мілану. Музику на цьому альбомі важко назвати панком в його типовому розумінні, натомість «калашнікови» грають в якомусь своєму, надзвичайно бунтівному стилі/світі, де поєднуються хеві-металічні гітари, мінорні фолкові мелодії, мінорні ж скашні ритми, монументальні симфонії, космічна атмосфеерність клавіш, сильний вокал Мілени – вокалістки... і звичайно, неповторна мелодика, яка дуже нагадує укр-кі та рос-кі нар-ні пісні, але за своєю структурою – то цілі симфонії, які забирають, за допомогою гарячих, образних текстів мене в світ вуличних воєн, коктейлів молотова, зроблених зі сліз, сірих міст Італії, Мілану, шипів, заляпаних кров*ю, стін сквотів, пістолетів та тюрми Патрісії, Мілана, повного людей-червів та любові, холодних сердець та гарячих сліз, нічного міста Правди, яка спалює свій дім та біжить серед натовпу шопперів в сльозах та з вірьовкою на шиї, нічні хмарочоси з відкритими пащами та затухання останньої зірки... Пісня «Сніг» (*«Neve»*) – своїм інструментальним вступом нагадала мені про моє перше кохання і я ледве не заплакав, повернувся в реальність... де мене вже очікував бунтівник декадентської раси міських партизан, палаючий асфальт, крізь який пробиваються чорні тюльпани, з дірок, зроблених нашими долями, і чисте небо над Токіо, де вже не потрібно буде битись за свободу – війну виграли... «Що завтра, яке нас чекає майбутнє?» (*Quale domane, quale futuro?* (кавер-версія *Wretched* – старої італійської панк-банди 80-х))...остання пісня, яка закінчує альбом своїм відчаєм та сумнівом щодо доцільності боротьби, страху, що хазяї та раби будуть існувати вічно і життя ніколи не змінити... Це – явно не типовий рок-альбом, це ціла книга, чи то опера посеред нічного неба, де оживають справжні герої свободи , це – шедевр, який зроблений людьми з народу, такими, як ти, чи я, анархістами, які жили і живуть на сквоті у Мілані... і він чекає на свого слухача...

...картонний дигипак, з буклетом, повним італійських текстів, англ-х перекладів, коллажів, фото, та малюнків + сам компакт, завернутий в чорний полотняний конверт, який застібається значком *Kalashnikov*... Я купив його у Uncorr (www.uncorr.label.kiev.ua) за 12 грн, ви ж можете написати гітаристу групи – *Сарті*, який займається продажем дисків та має своє дістро на таку адресу: frasasco2004@libero.it
або ж так - Alessandro e Stefano Sartori, Via Verita 8, 20158 Milano, Italy

P.S. Калашніков дали дуже гарне інтерв*ю для нового номеру зіну *Suck Out* рік назад, але видавець його так і не удосужився видать, а на моє прохання дати мені включити його в цей номер послєдував атказ, ну шо ж буду надіятись, що він не спиздів і все ж видасть його... е-мейл Suck Outa - anyom@inbox.ru

v/a «The Path To True Independence» (Forest Records) – цю збірку та спліт Beyond Description/Jilted мені прислав Хідеюкі – власник лейблу Forest і вокаліст відомої треш-краст банди Beyond Description з Токіо, пацик попросив, щоб я згадав його диски, коли буду випускать зін. Отож згадую... переді мною - треш-краст збірочка, яка включає в себе пісні чотирьох японських банд, з постійним молотиловом, брутальним вокалом, політизованими текстами і безбашеною атмосферою японців, які видно явно емоційніші за своїх західних братів... Відкривають збірку *Beyond Description* зі своїм мелодійним трешом, далі *Asbestos* з піснею про китайських медиків з 731 Green Cross – китайська мед-на організація, яка, як я зрозумів з буклету наживається з вакцинації людей, і проводить експерименти над людьми, слідуючими ідуть *Totsugeki Sensya* та *Destruction*. Кльова обкладинка з ляльковими панками та рукою влади, яку вони рубають, підривають, підпалюють і колють J

Контакт: Hideyuki Okahara, Ceramica2 #301, 2-1-37, MinamiKokubunji, Tokyo 185-0021 JAPAN okahara@pop02.odn.ne.jp www.myspace.com/bdjapan

Jilted/Beyond Description split CDEP (Forest Records) – диск вийшов після спільного турне цих груп по Германії в 2004-му, на ньому по 3 пісні від італійців та японців. Італійці *Jilted* грають більш-менш мелодійний треш-краст на італійському з вокалом, дуже схожим на їх земляків *Kafka*, пісні ж *BD* на цьому записі мені сподобалися більше, ніж на збірці (див. вище) – офігенний запис, класні мелодії, в дусі каліфорняка типу *Pennywise, NoFX*, але в обрамленні брутального вокала, японських текстів, та трешевих аранжировок, що все разом видає кльову картину. В піснях звичайно ж повно нонконформізму, бунту та щирості... і я їм вірю.
Контакт: див. вище

When My Authorities Fall/Argument 5.45 split CD (OSK Records) – дуже класні тексти та коментарі до них про те, що не можна жити життям більшості, про можливість іншого життя, про шанс вижити, будучи самим собою, про те, що ми можемо та повинні противитися долі... *WMAF*...остання пісня про феміністичну організацію *Mujeres Libres*, що мені дуже сподобалось... музика у цих латвійців - мелодійна, ніжна, бунтівна, зла/добра, море емоцій, напевно, завдяки соло та голосам двох вокалістів – тоненький, беззахисний, плачучий у одного, та грубий гроулінг у іншого... сет *Argumenta* починається з семпла зі старого совєтського фільма, де головного героя – кур*єра, постійно дойобують поважні члени родини його коханої, через його, на їх погляд, «пустий» світогляд... музика схожа на тяжкий бронепоїзд часів революції або першої світової, змінюється на ніжно-мелодійну у приспіві в «Никто, Никогда», мрачнякову в «Не Спи» і хаотично агресивну в «Минус 1». Тексти описати неможливо, їх можна тільки видати як поезію чи прозу і читати без музики – в них все сказано «сполна», цей чувак - «Студент» - явно талановитий поет, який вміє описати в декількох словах те, що інші і в цілій книжці не опишуть. Обов*язково прочитайте їх, так само як і тексти *WMAF*, звичайно!
Контакт: www.oskrecords.com info@oskrecords.com
Сергей Волошин, а/я 64, Москва, 109147, Россия. В Україні – www.zyobra.com

v/a Ukrainian FNB Benefit Compilation CD-R (Love Pills & Whiskey) – ура!!! Нарешті охуєнний реліз УКРАЇНСЬКОГО diy лейбла. Лейбл цей із Києва, займаються ним чуваки з портала www.zyobra.com , це вже третій їх реліз і він вийшов охуєнним, охуєнні групи, охуєнна музика, охуєнна ідея... щиро тисну руки пацанам!!! Збірка являється бенефітом для київського (я так зрозумів) ФНБ – панки, хардкоровщики та анархісти роздають безкоштовну гарячу вегетаріанську їжу всім обездоленим – більше інфо про ФНБ на www.zyobra.com, www.sxe.ru, www.foodnotbombs.net і т.д., сайт укр-го ФНБ – www.community.livejournal.com/fnb_ua На цій збірці по 2 пісні від відомих європейських хк-колективів, які дали згоду на участь, щоб допомогти українським ФНБ-шникам; географія: від Літви та Франції до Фінляндії. Найбільше сподобалися мені *Thema Eleven, WMAF, Antimaniax, Bora* та білоруси *Devil Shoots Devil*, інші групи на збірці: *Hero Dishonest, Analena, Kafka, Red Lights Flash, The Sons Of Saturn, Endstand, Defdump*... також до компакта додається буклетик з текстами пісень, контактами груп, та розповіддю про *Food Not Bombs*. Супер! Підтримайте малят,

підтримайте благодійність всього за 6 грн... Не пожалієте!!!
Контакт: barmer@ukr.net www.zyobra.com/lovepills
Салов Констянтин, а/с 219, 02225, Київ, Україна

Wallace At Le Mc Lele - La Gelee (Love Pills And Whiskey) – перший реліз київського лейбла *Love Pills*... Електронний проект вокаліста пітерської групи Морэ и Рельсы. Я відчуваю звєрску слабость до такої ніжної музики (особєнно до Яна Тірсена з його саундтреком до фільма *«Amelie»*), з простенькими, застряючими в голові мелодійками, тим більше на французькому... чи варто говорити, що був період, коли я просинався під *Fugazi*, чи *Wallace At Le...* замість будильника. Їх коротенькі, «парижські» пісні дуже допомагали проснутися і не так сильно сердитися на холодний, сірий ранок та галіму роботу «падсобніком по проізводству мєбєлі в пильному гаражі»... Виглядає cd-r-ка, звичайно, як вінілова платівка + абстрактний розмитий артворк на конверті до неї... разслабон... хочеться даже ганджу забить в цигарку, курить її над Тетерівом, малювати брєдятіну якусь в етюднику, в гідропарку і знать шо дома очікує охуєнна жінка, глінтвейн та камін... да... музичка для мєчтатєлєй і распіздяїв, типу мене J... для екзальтованих ганджубасників тож підійде, я думаю...
Контакт: див. вище

ВСГД – Punk*s Not Dead (Sraka Records) – перший альбом панк-групи з Хмельницька. Соціально-політичні теми пісень – бики, релігія, слідування толпі і т.д. Мелодійний стріт-панк на українському суржику. Хороші, прикольні пісні... Крім музики, вони ще організовують самопальний некомерційний фест ВСГД в Хмельницькому. Вже 3 рази робили панк-рок в Хмельницькому (Шоу Трумена, Аврора 6542, Resnullius, ВСГД, The Symbioz...)
Контакт: punks@mail.ru zabedyuk@rambler.ru www.vsgd.nm.ru

Pest Of A Child – Pest Of A Child (Life*s Mistake Records) – ска-панк-з кларнетом-проект кльових латишів з металкор-групи *When My Authorities Fall* (див. вище). Класна музичка – уявіть собі *Reel Big Fish*, тільки з кларнетом та джазовими зарисовками в піснях, добавте сюди анконформні тексти на англійському про сучасне суспільство споживачів і нитіків... правда у POC - супер-позитивна лірика, ось, наприклад, слова з пісні «*NIMO LP*»: *«Я убежден, что жизнь полна страданий, несправедливости и боли для большинства живущих в этом мире. Но даже в сложнейшие моменты нашей жизни здесь есть вещи, дающие нам радость и причины жить. Позитив важен!»*
Контакт: Life*s Mistake Rex: lifesmistake@mail.ru pdistro@mail.ru

Distemper – Подумай Кто Твои Друзья – дуже-дуже кльові тексти і музика, я не знаю, що в цій музиці таке, але я мінімум раз в 2 дні слухаю цей альбом, і люблю його всією душою, він реально допомагає мені жити та вірити в себе і моїх друзів, бадьорить і веселить мене. Такі пісні, як: *Магия Свободы, Ты Настоящий..., Слезы* та, навіть, і інструментал *All Colours Crew* – я міг би підписатись під кожним словом, кожним звуком... вони – справжні, прожиті до глибини душі... жаль, що інші альбоми їх мені зовсім не подобаються... цей – дуже класний виняток!!!
Також ріспект пацанам за те, що, не дивлячись на те, що музикантів і їх мікроавтобус серйозно отпиздили нацики в Воронежі, вони продовжують бути антифашистами і співають: *«Старый мусор больных систем, нет расизма – нет проблем»*.
Контакт: www.distemper.ru

ЖИТОМИРСЬКІ ДІСТРО:

DIY видавництво «ВЕСЕЛКА» було створене для того, щоб люди побачили (почитали) творчість молодих митців. Адже важко пробитись в люди, не маючи грошей або впливових батьків… Якщо в когось є бажання, але немає можливостей, видати свою творчість – присилайте її на **diyzhytomyr@ukr.net**, ми спробуємо допомогти. Але ми не обіцяємо вам величезних тиражів, глянцевих обкладинок і т.д. …

«ВЕСЕЛКА» видала вже декілька книжечок, які можна замовити, звернувшись за вищезгаданою адресою. Всі товари по 1.50 грн. (не думайте, що ми намагаємось вас надурити, все чесно), придбанням тієї чи іншої збірки ви допомагаєте розвитку самвидаву і стимулюєте до створення нової творчості.

Бібліотека «ВЕСЕЛКИ»:

N ВОЛОДЯ «Кислое мясо» (графоманський футуризм, 20 віршів на рос./укр. мовах)

N артзін «Мир Пердёжа» (все, що ви хотіли дізнатись про те, при згадуванні чого червоніють)

N колективна збірка «Дозволено Цензурою #1» (вірші, учасники – Володя, BJ, Бондар, Гаврилюк та ін.)

N БОНДАРЧУК ЮРІЙ «Цвіль нації» (24 вірші укр. мовою на соціальні теми)

N diyzine «FAR*FOR #1» (інтерв*ю з Total Mess, Zimbabwe, Цироз М.К. + колонки)

N МАЗАРЧУК АНАТОЛІЙ *НЕ* БОНДАРЧУК ЮРІЙ (спліт, 6 віршів від М.А., 7 від Б.Ю.)

„Живи!” Дістро - Житомир:

MPEG4 VIDEO CD-R :

Вместе – (худ-й фільм)(переклад на рос. мову) (Швеція) (реж. Лукас Мудісон) – жінка пішла від чоловіка в хіпповську комуну, потім все ж вона мириться з чоловіком, але піти з комуни вона вже не може. Комедія. = 2 грн.

Армейские Будни – (рос. мова) (киностудия сиб. военокруга) - збірка з 5-6 фільмів хвилин по 20-40 про дисбат, дідівщину, самогубства, насилля в армії, знятий в профілактичних цілях для новобранців, але викликає страшну реакцію…Важкий фільм = 2 грн.

Diy Or Die – (www.diyod.org) (на англ.. мові) (діайвай продакшн)- фільм про те, як виживають і про що думають американські діайвайщики, знятий у вигляді бесід з Ian Mc Kaye (Fugazi), J. Mascis (Dinosaur Jr.), Лідія Ланч і т.д. = 2 грн.

Guerilla Video Primer – (на англ. мові)- цей фільм повнісю про те як самому знімати телерепортажі, і самому стати медіа- активістом, знімаючим протестні рухи… + так як це відео на 527 МБ, то до нього ще дописується відео анархістів у антивоєнних протестах у Греції = 2 грн.

Случай С Пацаном – (на рос. мові) (комедія) (Навінкі Home Video) (Білорусія) – фільм про дворового пацанчика, який вирішив стати бізнесменом і політиком, і як його захопила боротьба між білоруською опозицією і Лукашенком. Саундтрек – білоруський панк і поп = 2 грн.

Genovah 2001 - (субтитри на англ.. мові) - фільм про демонстції протесту в Генуї проти зустрічі Великої Вісімки і їх криваве придушення міліціонерами) + Kwangju Uprising (на англ. мові) - фільм про повстання в Кванджу – місто в Південній Кореї, де у 1980-му році вибухнуло повстання людей, які вимагали свободи преси, воно було розігнане за допомогою вбивства біля 300 і поранення 2710 людей = 2 грн.

Fugazi – Instrument – (116 хв., Dischord 2001) (англ. мова) – документальний фільм про експериментальну панк-фанк-нойз- і т. д.- групу Fugazi з Вашингтону. Включає інтерв*ю, роздуми, живі виступи і т.д = 2грн.

Sch News 2003 – (на англ. мові) – збірка коротеньких (5-10 хв) фільмів на англ.. мові про антивоєнні акції протесту, Food Not Bombs в Хорватії, як переробити двигун з дизельного на олійний, нічні графіті, запатісти, анти-бушівські компанії, інтерв*ю з Наумом Хомським і т. д.= 2 грн.

Збірка сайту www.zaraz.org – критична маса в Росії, запрошення на екологічний табір, конференція PGA в Белграді, join the resistance fall in love і т.д. + політичні кліпи від Le Tigre, Sin Dios, The

Platform, dj Dangermouse = 2 грн.
Збірка flash movies & quick-time movies = anti-bush, anti-war, ecological, corporate watch, direct actions, reclaim the streets і т.д. = 2 грн.
Direct Action Clips - (різні мови, коментарі на англ. мові) – акції прямої дії на вулицях, лісах, у метро, графіті, знищення або ж переароблення реклам, екологічні протести, вегетаріанство, права тварин... = 2 грн.
Trapese CD-R - (www.dissent.org.uk) (англ. мова)– вся інформація з сайту www.dissent .org.uk, включаючи відео, воркшопи, поради і роз*яснення про зміни клімату, причини війни з Іраком (нафта), поради для організації конференцій, акцій протесту, що таке Велика 8-мка і т.д. Все на англ. мові! – 2 грн.

Фільм "ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЖИВОТНЫХ" (3 год.) (+ 7 вегетаріанських сайтів) – 2 грн.
Фільм „ПРАГА 2000: REBEL COLOURS" (1 год. 25 хв.) (+ фото, кліпи, МП3 та коментарі до них) – 2 грн.

Audio CD-R:

ПАРТиЯ - "Панк - Моя Жизнь" (Primitive Distro) (швидкий панк/грандж, Білорусія) – 4 грн.
ШОУ ТРУМЕНА – "Чорнобильське Покоління" (diy) (www.truemens.narod.ru) – 5 грн.
v/a «ДЫХАЙЦЕ ВОЛЬНА – ч.1» (Dr. Animal vs Parazit Records) – збірка – 6 грн.
v/a "ПАНК-РОК БЕЗ ГРАНИЦ - 2" (2 CD-R) (DIY панк/хк/ска/краст) (BORA, DR. GREEN, LAMANT, DAUNZA CAUSE, LINK, TORO BRAVO, SLOWA WE KRWI, PARAFIN, ШОУ ТРУМЕНА ...) – 7 грн.
8 - way split CD-R "Stop Staring – Listen To This!" – 8 венгерських краст/грайнд/хардкор груп – Jack, Choose Your Path, E330, Din-Addict, Human Error, Step On It, Another Way, White Section... 31 трек – 3 грн.

Касети:.

ШОУ ТРУМЕНА – "Чорнобильське Покоління" (diy) – 4 грн.
Dr. Green – "Ska N Go!" (Karma Mira Records) – перший альбом прекрасної литовської ска-панк-команди – 6 грн.
.

Книга:

„Философия Панка: Больше, Чем Шум" (нове видання) – глянцева обкладинка, офсетний друк, більше 200 сторінок і маса фото - 11 грн.

ВЕСЬ КАТАЛОГ ЖУРНАЛІВ, ДИСКІВ, ФІЛЬМІВ ЗНАЙДЕШ НА

WWW.TRUEMENS.NAROD.RU

Punk/Hardcore/Ska/Vegetarian/@ - музика, відео і преса для малят по пошті. Не бійтеся – пишіть!

Всі ціни вказані без врахування пересилки, ціну пересилки (рекомендована), запитуйте по е-мейлу (або СМС)...приблизно 1 грн. за зін і 2 грн. за диски... але це приблизно...
Ті в кого немає доступу до комп*ютера – пишіть список замовлення простою поштою на нашу адресу або СМС-ку на мобільний - 8 097 199 05 63
Не посилайте гроші в конвертах – їх крадуть поштовики, тільки електронним чи поштовим переказом!
Весь список "Живи!" Дістро див. на www.truemens.narod.ru або ж присилайте пустий конверт з маркою по Україні ка нашу адресу і ми вишлемо вам каталог по пошті у вашому конверті
Якщо ви вже аж дуже не довіряєте нашій «порядочності», то ми можемо вислати вам накладним платежем, тобто ви платите гроші тільки після того, як до вас додому прийде посилка, але ця поштова послуга коштує дорожче і з таким видом пересилання більше мороки і вам і нам, отож ми завжди закликаємо вас відсилати гроші електронним переказом наперед. Повірте, нам немає сенсу дурити вас – суми занадто маленькі для цього. Було б смішно таке робити.
Замовлення: truemen@mail.ru будь-ласка точний адрес та Ф.И.О.
Україна, Житомир, 10014, а/с 127
Кропивницькому Ярославу Чеславовичу

even if the world was to end tomorrow
i would still plant a tree
today

